

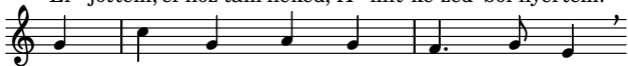
Itt állok jászolod felett

Gerhardt Pál, 1607–1676

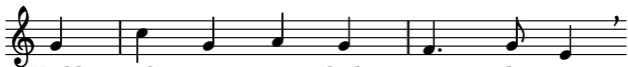
J. S. Bach, Lipcse, 1736

1. Itt ál-lok já-szo-lod fe-lett, Ó, Jé-zusom, sze-rel-mem,
El-jöttem, el-hoz-tam neked, A-mit ke-zed-ből nyertem:

Vedd el-mém, lel-kem és szí-vem,

Hadd ad-jam né-ked min-de-nem,

Hogy ked-ves lé-gyek né-ked!

2. Nem éltem még e föld színén: Te értem megszülettél, ∴: Még rólad mit sem tudtam én: Tulajdonoddá tettél; Még meg sem formált szent kezéd, Már elválasztál engemet, Hogy társam légy e földön.

3. Halálban, éjben vártam én: Fölkelt a nap rám véled. ∴: Terólad ömlik rám a fény: A béke, boldog élet, A lélek ékességei; Belőlük hitnek mennyei Szép tisztasága árad.

4. Csak nézlek boldog szívvel és Nem győzlek nézni téged, ∴: Szóm és erőm mind oly kevés, Hogy elmondhassam néked: Bár felfoghatna tégedet Az emberszív és ismeret, Hogy megfejthesse titkod!

5. Megváltóm, egy kérésemet Nem vetheted meg nékem: ∴: Hogy szívem mélyén tégedet Hordozhatlak, remélem, És bölcsőd, szállásod leszek; Jövel hát, tölts el engemet Magaddal: nagy örömmel!